

ಅನುವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಲಿಯವರು, ಅವರಂತೆ ತಾನೂ ಬರೆಯಬೇಕು, ಅಂದುಕೊಂಡು ದೈರಿ ಬರೆಯಲು ಅರಂಭಿಸಿರಬಹುದು. ಅಂದರೆ 1933ರಂದು ಖಮತೆಕ ತಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಸಾಲಿ ಅಜ್ಞ ಬರೆದ ದೈರಿಗಳು ಇದ್ದವು ಎಂದೇ ನನ್ನ ಗ್ರಹಿಕೆ. ಈಗಿನ ಇಪ್ಪು ದಿನಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತ, ಒಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆನ್ನು ಸಮಾಜ ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಣಯಿಸಿತು, ಕಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಮಾಡಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೇನೆಡು, ಕಣ್ಣ ಹನಿದುಂಬುತ್ತವೆ.

1978ರ ಅಕ್ಕೋಬರ್ 31ರಂದು ಸಾಲಿಯವರು ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ಲೇನರಾದರು. (ಜನನ: 1888 ಅಕ್ಕೋಬರ್ 10.) ನಾನು 1980ರ ಅಕ್ಕೋಬರ್ದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ಹೆಚೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ‘ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯ’ ಸ್ತರಾಗಿಂಥ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಆ ನಂತರ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಥಿಕಾರಕಾಗಿ ಸಾಲಿಯವರ ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸಂಕಲಿಸಿದೆ (1996). ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸಿಕ್ತ ಸಾಲಿ ಅವರ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸುಖ್ಯಾಕೃ ಮತ್ತು ಶೀನಣ್ಣ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ: ಸಾಲಿಯವರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ದೈರಿ ಬರೆಯುವ ಅಭಾಸ ಇಂತಹೊಂದಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ, ನಡುನಡುವ ತಕ್ಷಣ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಅನಿಸಿತ್ತ ಅದನ್ನು ಶೀನಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ, ‘ನನಗೆ ಅಜ್ಞನ ದೈರಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮದ್ದೆ ಬಂದಿರುವ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು, ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತೇನೆ, ಅವೂ ಈ ‘ಸಮಗ್ರ’ದಲ್ಲಿ ಸೇರಲಿ’ ಎಂದೆ. ನನನ್ನ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ನಂಬಿತ್ತಿದ್ದ ಶೀನಣ್ಣ ‘ನಾನೇ ಆ ಎಲ್ಲ ದೈರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಅಂಥ ಪದ್ಯಗಳ ಸಿಕ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದರು. ಆ ಪುರಿತು ಆಗಾಗ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಅದರೆ ‘ಅಜ್ಞನ ದೈರಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞ ಬರೆದ ಪದ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವುದೋ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಶೀನಣ್ಣ ದೈರಿಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪದ್ಯಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ, ನಾನು ಅಜ್ಞನ ದೈರಿ ಒಂದಬಹುದಾಗಿದೆ, ಆಗ ಶೀನಣ್ಣನಿಗೆ

ಇಪ್ಪವಾಗಿದ್ದ ಅಧವಾ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ‘ಬೇಡವಾಗಿದ್ದವು’ ಎನಿಸಿದ್ದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಬಹುದು, ಅದು ತಮಗೆ ಇಪ್ಪವಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಂತೂ ದೈರಿಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಕಾಲದ ಸಮಗ್ರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಜೀವನದ ಒಂದು ಪರಿಪ್ರೇಕ್ಷ, ಮೂರಬಹುದಾಗಿತ್ತು; ಅವುಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಯಿಂದ ಸಾಲಿಯವರಿಗಾಗಲಿ, ಅವರ ಪುಟಂಬದವರಿಗಾಗಲಿ, ಬಹುಶಃ, ಯಾರಿಗೂ ಎಂದೂ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಸಾಲಿ ಅಜ್ಞನ ಪರಿಶುದ್ಧ ಪಾವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲಿರುವ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಭೆ ಇನ್ನಪ್ಪು ದಟ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ದೈರಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಯಾಕೆ ಕಣ್ಣರೆಯಾದುವು, ತಿಳಿಯಾದಾಗಿದೆ.

ನನಗೆ ಸ್ಥಿರುವ ದೈರಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಸ್ವರಿಸಿದ ಚಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ 15 ಕವಿತೆಗಳಿವೆ. ಕೊನೆಯ ಕಿರುಪದ್ದು ಕೊನೆಯ ಸಾಲಿನ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವು, ಬಹುಶಃ ನೀರು ಬಿದ್ದ, ಅಲಿಸಿಹೋಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉಯಿ, ಪ್ರಾಸ ಮತ್ತು ‘ಸಾರಾ ಚಿಂತನಕೆ ಹೊಂದುವ ಜೀವನವು’ ಎಂಬ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ನಾನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ದೈರಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಶೇಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಆಸ್ತಕರಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೂ ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರಂಥ ಜೀವಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪು ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಂದಿ ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಅಷ್ಟೆ.

|| ಶ್ರೀ ||

ವಿಶ್ವಮಂಗಲಮಾಂಲ್ಯ ಶಶಾದ್ವಾಮೋದದಾಯಿನಿ |
ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಃ ಪಾದಪದ್ಮಸ್ತ ರತ್ನಮೇರ್ ಶ್ರೀನಿಕೇತನೇ ||

21-10-41 ರಾತ್ರಿ 8.40

18ನೆಯ ತಾರಿಖಿನಿಂದ ಹಲ್ಲುನೋವು, ಅದರಿಂದ ಜ್ಞರ, ತಲೆನೋವು. ಇಂದು ಸ್ನೇಹಿಗೂಳಿ, ಸಂಜೆಯಿಂದ. ಬಲಿಪ್ರತಿಪತ್ತಾ: ಮನಗೆ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು (2) ಇಟ್ಟಿತು.

ದುಃಖಪೂಕ್ಕಿ ಬೇಸತ್ತೆನು. ಶ್ರೀಹರಿ, ಕರುಣೆದೋರು. ದುಃಖಪೂಕ್ಕಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸು.